

samtligde de heromhandlede selvstændige erhvervsdrivende, vilde der ikke ved en saadan summarisk Opgivelse tillige kunne træffes nogen selvstændig Afgørelse af, om samtlige paagældende efter deres økonomiske Stilling høre til den Klasse af Personer, som falde ind under Lovens Sikring, og det vilde altsaa kunde risikeres, at den, som blev inddragen under Paaligningen, dog paa Grund af sin økonomiske Stilling maatte kjendes uberettiget til Understøttelse, naar Ulykkestilfældet indtraf. Men det er formentlig klart, at Retfærdighed vilde kræve, at den Person, som Loven inddrog under en tvungen Forsikring, saaledes at Bidraget til Forsikringen opkrævedes hos ham selv i Forhold til en for ham beregnet Arbejdsfortjeneste, maatte have et bestemt Krav paa, at han i paakommende Tilfælde var understøttelsesberettiget. Naar Forholdet altsaa er det, som ogsaa af Landstinget forudsat, at Forsikringen af de Personer, som arbejde for egen Regning i de industrielle Erhverv, er frivillig, for saa vidt som det afhænger af disses egen Bestemmelse, om de ville inddrages og forblive under Forsikringen, maa man imidlertid finde det nødvendigt, at de Bidrag, der opkræves for denne Forsikring, beregnes efter et andet Princip end det, som gælder efter Lovens § 13. Som det nærmere er paavist i Motiverne til det i 1888 forelagte Lovforslag, gaar dette Princip, Vigningsprincippet, i det væsentlige ud paa, at der for hvert Aar netop opkræves det Beløb, som svarer til de i Aarets Løb foregaaende Udbetalinger, uden at Hensyn tages til de ved Ulykkestilfældene paadragne Forpligtelser for Fremtiden; i den første Tid af Lovens Virksomhed vil det Beløb, der opkræves, saaledes udgøre en forholdsvis ringe Sum og vil derefter stige, indtil det efter en længere Aarrækkes Forløb naar det Højdepunkt, hvorpaa det vil holde sig. Forsætningen for dette Systems Anvendelighed er, at samtlige de Virksomheder, som til enhver Tid forefindes indenfor de paagældende Erhvervsgræne, ere inddragne under Loven, og at saaledes, afset fra Tilvækst eller Tilbagegang i disse Erhvervsgræne, i det hele og store det samme Indbegreb af Virksomheder stedse er til Stede til at bære Udgiften. Naar derimod en hel Klasse af Personer er saaledes stillet, at de frit kunne udtræde af Forsikringen og derved unddrage sig fra at bære den fremtidige Byrde ved de indtrufne Ulykkestilfælde, hrister Forsætningen for Anvendelsen af det ovennævnte Vigningsprincip. Man nødes da formentlig til at gaa over til det System, der gælder som selvsølgelig for ethvert Forsikrings-

selskab, at det Bidrag, som erlægges af de forsikrede, beregnes efter Hensynet til den fulde Kapitalværdi af de Understøttelser, som efter en Sandsynlighedsberegning maa paaregnes at vilde udkræves; forudsat at denne Beregning holder Stik, vilde de opkrævede Bidrag da tilsammen til enhver Tid være tilstrækkelige til at dække den Anstalten i Ojeblikket paahvilende Risiko. Reglerne angaaende denne frivillige Forsikring, som paa Grund af det forandrede System for Bidragenes Beregning maa ske i en særlig Afdeling af Anstalten, indeholdes i § 28, hvorom nærmere nedenfor.

Til § 2.

Efter Lovforslaget, som det er ændret af Landstinget, hjemles der kun Sikring for Personer, beskæftigede ved Søfart og Fiskeri, for saa vidt som disse Virksomheder drives med Fartøjer, der ere registrerede eller maalte. Ifølge de for Tiden gældende Regler ere Fartøjer af og under 4 Tons Netto Tonnage, som ikke benyttes i Fart udenfor det Tolddistrikt, hvor de ere hjemmehørende, undtagne fra Maalingsforpligtelsen, og saadanne Fartøjer ere derfor, saafremt de ikke særlig ere forlangte maalte, heller ikke opførte i Skibsregistrene; en stor Mængde Fiskerifartøjer er saaledes ikke maalt eller registreret, og de ved samme beskæftigede Personer vilde altsaa være udelukkede fra Sikringen, selv om de endog havde lønnet Arbejde for andre. Et saadant Forhold maa man anse for uehøveligt, og da det formentlig vil være praktisk muligt paa den i §§ 16 og 18 angivne Maade at inddrage de Fartøjer, som benyttes til Fiskeri og som ikke ere maalte eller registrerede, under Paaligningen efter Tons, har man ændret § 2 Nr. 3 til at omfatte Fiskeri, drevet med ethvert dansk Fartøj.

Til § 4.

Ifølge nærværende saavel som de tidligere Forslag fastsættes Understøttelsen til den Tilskadekomne i Forhold til dennes gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste. For Værtinges og andre unge Arbejders Beskæftigede, som maatte ingen Løn oppebære eller dog en i Forhold til den almindelige Arbejdsfortjeneste ringe Løn, vilde denne Regel medføre, at slet ingen eller kun en ubetydelig Understøttelse kunde ydes dem. Da det ikke har været Hensigten at udelukke saadanne Arbejdere fra Lovens Sikring, kræver Billighed, at der gives en Regel for Beregningen af Arbejdsfortjenesten, naar denne efter Forholdene i det enkelte Tilfælde